

KINH ĐẠI BÁT-NHÃ BA-LA-MẬT-ĐÀ

QUYỀN 59

Phẩm 16: TÁN DƯƠNG ĐẠI THỬA (4)

Lại nữa Thiện Hiện, pháp môn giải thoát Không, không đến, đi, cũng không trụ; pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyên không đến, đi, cũng không trụ. Bản tánh của pháp môn giải thoát Không, không đến, đi, cũng không trụ; bản tánh của pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyên không đến, đi, cũng không trụ. Chân như của pháp môn giải thoát Không, không đến, đi, cũng không trụ; chân như của pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyên không đến, đi, cũng không trụ. Tự tánh của pháp môn giải thoát Không, không đến, đi, cũng không trụ; tự tánh của pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyên không đến, đi, cũng không trụ. Tự tướng của pháp môn giải thoát Không, không đến, đi, cũng không trụ; tự tướng của pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyên không đến, đi, cũng không trụ. Vì sao? Thiện Hiện, vì pháp môn giải thoát Không, Vô tướng, Vô nguyên và bản tánh, chân như, tự tánh, tự tướng của chúng, hoặc động, hoặc trụ, chẳng thể nắm bắt được.

Lại nữa Thiện Hiện, năm loại mắt không đến, đi, cũng không trụ; sáu phép thần thông không đến, đi, cũng không trụ. Bản tánh của năm loại mắt không đến, đi, cũng không trụ; bản tánh của sáu phép thần thông không đến, đi, cũng không trụ. Chân như của năm loại mắt không đến, đi, cũng không trụ; chân như của sáu phép thần thông không đến, đi, cũng không trụ. Tự tánh của năm loại mắt không đến, đi, cũng không trụ; tự tánh của sáu phép thần thông không đến, đi, cũng không trụ. Tự tướng của năm loại mắt không đến, đi, cũng không trụ; tự tướng của sáu phép thần thông không đến, đi, cũng không trụ. Vì sao? Thiện Hiện, vì năm loại mắt, sáu phép thần thông và bản tánh, chân như, tự tánh, tự tướng của chúng, hoặc động, hoặc trụ, chẳng thể nắm bắt được.

Lại nữa Thiện Hiện, mười lực của Phật không đến, đi, cũng không trụ; bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại Từ, đại Bi, đại Hỷ, đại Xả, mười tám pháp Phật bất cộng, trí Nhất thiết, trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng không đến, đi, cũng không trụ. Bản tánh của mười lực của Phật không đến, đi, cũng không trụ; bản tánh của bốn điều không sợ cho đến trí Nhất thiết tướng không đến, đi, cũng không trụ. Chân như của mười lực của Phật không đến, đi, cũng không trụ; chân như của bốn điều không sợ cho đến trí Nhất thiết tướng không đến, đi, cũng không trụ. Tự tánh của mười lực của Phật không đến, đi, cũng không trụ; tự tánh của bốn điều không sợ cho đến trí Nhất thiết tướng không đến, đi, cũng không trụ. Tự tướng của mười lực của Phật không đến, đi, cũng không trụ; tự tướng của bốn điều không sợ cho đến trí Nhất thiết tướng không đến, đi, cũng không trụ. Vì sao? Thiện Hiện, vì mười lực của Phật, bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại Từ, đại Bi, đại Hỷ, đại Xả, mười tám pháp Phật bất cộng, trí Nhất thiết, trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng và bản tánh, chân như, tự tánh, tự tướng của chúng, hoặc động, hoặc trụ, chẳng thể nắm bắt được.

Lại nữa Thiện Hiện, Bồ-tát không đến, đi, cũng không trụ; Phật-đà giác ngộ

không đến, đi, cũng không trụ. Bản tánh của Bồ-tát không đến, đi, cũng không trụ; bản tánh của Phật-dà giác ngộ không đến, đi, cũng không trụ. Chân như của Bồ-tát không đến, đi, cũng không trụ; chân như của Phật-dà giác ngộ không đến, đi, cũng không trụ. Tự tánh của Bồ-tát không đến, đi, cũng không trụ; tự tánh của Phật-dà giác ngộ không đến, đi, cũng không trụ. Tự tướng của Bồ-tát không đến, đi, cũng không trụ; tự tướng của Phật-dà giác ngộ không đến, đi, cũng không trụ. Vì sao? Thiện Hiện, vì Bồ-tát, Phật-dà giác ngộ và bản tánh, chân như, tự tánh, tự tướng của chúng, hoặc động, hoặc trụ, chẳng thể nắm bắt được.

Lại nữa Thiện Hiện, hữu vi không đến, đi, cũng không trụ; vô vi không đến, đi, cũng không trụ. Bản tánh của hữu vi không đến, đi, cũng không trụ; bản tánh của vô vi không đến, đi, cũng không trụ. Chân như của hữu vi không đến, đi, cũng không trụ; chân như của vô vi không đến, đi, cũng không trụ. Tự tánh của hữu vi không đến, đi, cũng không trụ; tự tánh của vô vi không đến, đi, cũng không trụ. Tự tướng của hữu vi không đến, đi, cũng không trụ; tự tướng của vô vi không đến, đi, cũng không trụ. Vì sao? Thiện Hiện, vì hữu vi, vô vi và bản tánh, chân như, tự tánh, tự tướng của chúng, hoặc động, hoặc trụ, chẳng thể nắm bắt được.

Thiện Hiện, cho nên nói Đại thừa không đến, không đi, không trụ có thể thấy, giống như hư không.

Lại nữa Thiện Hiện, ông nói như hư không, khoảng trước, sau, giữa đều chẳng thể nắm bắt được, Đại thừa cũng vậy, khoảng trước, sau, giữa đều chẳng thể nắm bắt được, vì ba đời đều bình đẳng, nên gọi là Đại thừa? Đúng vậy, đúng vậy, đúng như lời ông nói! Vì sao? Thiện Hiện, vì đời quá khứ tức là “không” của đời quá khứ, đời vị lai tức là “không” của đời vị lai, đời hiện tại tức là “không” của đời hiện tại, tánh bình đẳng ba đời tức là “không” của tánh bình đẳng ba đời, tánh Đại thừa tức là “không” của tánh Đại thừa, Đại Bồ-tát tức là “không” của Đại Bồ-tát. Vì sao? Thiện Hiện, vì không không có tướng dị biệt một, hai, ba, bốn, năm, sáu, bảy, tám, chín, mười. Vì vậy Đại thừa bình đẳng ba đời. Thiện Hiện, như vậy, trong Đại thừa, tướng bình đẳng, bất bình đẳng hoàn toàn chẳng thể nắm bắt được; tướng tham, chẳng tham hoàn toàn chẳng thể nắm bắt được; tướng sân, chẳng sân hoàn toàn chẳng thể nắm bắt được; tướng si, chẳng si hoàn toàn chẳng thể nắm bắt được; tướng kiêu mạn, chẳng thể kiêu mạn hoàn toàn chẳng thể nắm bắt được. Như vậy cho đến tướng thiện, chẳng phải thiện hoàn toàn chẳng thể nắm bắt được; tướng hữu ký, vô ký hoàn toàn chẳng thể nắm bắt được; tướng hữu lậu, vô lậu hoàn toàn chẳng thể nắm bắt được; tướng hữu tội, vô tội hoàn toàn chẳng thể nắm bắt được; tướng có nhiễm, lìa nhiễm hoàn toàn chẳng thể nắm bắt được; tướng thế gian, xuất thế gian, hoàn toàn chẳng thể nắm bắt được; tướng tạp nhiễm, thanh tịnh, hoàn toàn chẳng thể nắm bắt được; tướng sinh tử, Niết-bàn, hoàn toàn chẳng thể nắm bắt được; tướng thường, vô thường, hoàn toàn chẳng thể nắm bắt được; tướng lạc, khổ, hoàn toàn chẳng thể nắm bắt được; tướng ngã, vô ngã, hoàn toàn chẳng thể nắm bắt được; tướng tịnh, bất tịnh, hoàn toàn chẳng thể nắm bắt được; tướng tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh, hoàn toàn chẳng thể nắm bắt được; tướng xa lìa, chẳng xa lìa, hoàn toàn chẳng thể nắm bắt được; tướng Dục giới, ra khỏi Dục giới, hoàn toàn chẳng thể nắm bắt được; tướng Sắc giới, ra khỏi Sắc giới, hoàn toàn chẳng thể nắm bắt được; tướng Vô sắc giới, ra khỏi Vô sắc giới, hoàn toàn chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Thiện Hiện, vì trong Đại thừa, tự tánh của các pháp, chẳng thể nắm bắt được.

Thiện Hiện, sắc quá khứ tức là “không” của sắc quá khứ, sắc vị lai tức là “không”

của sắc vị lai, sắc hiện tại tức là “không” của sắc hiện tại; thọ, tưởng, hành, thức quá khứ tức là “không” của thọ, tưởng, hành, thức quá khứ; thọ, tưởng, hành, thức vị lai tức là “không” của thọ, tưởng, hành, thức vị lai; thọ, tưởng, hành, thức hiện tại tức là “không” của thọ, tưởng, hành, thức hiện tại. Vì sao? Thiện Hiện, vì trong không của sắc quá khứ chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì sắc quá khứ tức là “không”, tánh không cũng là không; trong không, không còn chẳng thể nắm bắt được, huống gì là trong không, có sắc quá khứ, có thể nắm bắt được!

Thiện Hiện, trong cái không, sắc vị lai chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì sắc vị lai tức là “không”, tánh không cũng là không; trong không, không còn chẳng thể nắm bắt được, huống gì là trong không, có sắc vị lai, có thể nắm bắt được!

Thiện Hiện, trong cái không, sắc hiện tại chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì sắc hiện tại tức là “không”, tánh không cũng là không; trong không, không còn chẳng thể nắm bắt được, huống gì là trong không, có sắc hiện tại, có thể nắm bắt được!

Thiện Hiện, trong cái không, sắc quá khứ, vị lai, hiện tại chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì sắc quá khứ, vị lai, hiện tại tức là “không”, tánh không cũng là không; trong không, không còn chẳng thể nắm bắt được, huống gì là trong không, có sắc quá khứ, vị lai, hiện tại, có thể nắm bắt được!

Thiện Hiện, trong cái không, thọ, tưởng, hành, thức quá khứ chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì thọ, tưởng, hành, thức quá khứ tức là “không”, tánh không cũng là không; trong không, không còn chẳng thể nắm bắt được, huống gì là trong không, có thọ, tưởng, hành, thức quá khứ, có thể nắm bắt được!

Thiện Hiện, trong cái không, thọ, tưởng, hành, thức vị lai chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì thọ, tưởng, hành, thức vị lai tức là “không”, tánh không cũng là không; trong không, không còn chẳng thể nắm bắt được, huống gì là trong không, có thọ, tưởng, hành, thức vị lai, có thể nắm bắt được!

Thiện Hiện, trong cái không, thọ, tưởng, hành, thức hiện tại chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì thọ, tưởng, hành, thức hiện tại tức là “không”, tánh không cũng là không; trong không, không còn chẳng thể nắm bắt được, huống gì là trong không, có thọ, tưởng, hành, thức hiện tại, có thể nắm bắt được!

Thiện Hiện, trong cái không, thọ, tưởng, hành, thức quá khứ, vị lai, hiện tại chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì thọ, tưởng, hành, thức quá khứ, vị lai, hiện tại tức là “không”, tánh không cũng là không; trong không, không còn chẳng thể nắm bắt được, huống gì là trong không, có thọ, tưởng, hành, thức quá khứ, vị lai, hiện tại, có thể nắm bắt được!

Thiện Hiện, nhãm xứ quá khứ tức là “không” của nhãm xứ quá khứ, nhãm xứ vị lai tức là “không” của nhãm xứ vị lai, nhãm xứ hiện tại tức là “không” của nhãm xứ hiện tại; nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ quá khứ tức là “không” của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ quá khứ; nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ vị lai tức là “không” của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ vị lai; nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ hiện tại tức là “không” của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ hiện tại. Vì sao? Thiện Hiện, vì trong cái không, nhãm xứ quá khứ chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì nhãm xứ quá khứ tức là “không”, tánh không cũng là không; trong không, không còn chẳng thể nắm bắt được, huống gì là trong không, có nhãm xứ quá khứ, có thể nắm bắt được!

Thiện Hiện, trong cái không, nhãm xứ vị lai chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì nhãm xứ vị lai tức là “không”, tánh không cũng là không; trong không, không còn chẳng

thể nǎm bǎt đúc, huống gì là trong khōng, có nhān xứ vī lai, có thể nǎm bǎt đúc!

Thiện Hiệñ, trong cái khōng, nhān xứ hiên tại chǎng thể nǎm bǎt đúc. Vì sao? Vì nhān xứ hiên tại tức là “khōng”, tánh khōng cūng là khōng; trong khōng, khōng cùn chǎng thể nǎm bǎt đúc, huống gì là trong khōng, có nhān xứ hiên tại, có thể nǎm bǎt đúc!

Thiện Hiệñ, trong cái khōng, nhān xứ quá khứ, vī lai, hiên tại chǎng thể nǎm bǎt đúc. Vì sao? Vì nhān xứ quá khứ, vī lai, hiên tại tức là “khōng”, tánh khōng cùng là khōng; trong khōng, khōng cùn chǎng thể nǎm bǎt đúc, huống gì là trong khōng, có nhān xứ quá khứ, vī lai, hiên tại, có thể nǎm bǎt đúc!

Thiện Hiệñ, trong cái khōng, nhī, tȳ, thiêt, thān, ý xứ quá khứ chǎng thể nǎm bǎt đúc. Vì sao? Vì nhī, tȳ, thiêt, thān, ý xjour quá khứ tức là “khōng”, tánh khōng cùng là khōng; trong khōng, khōng cùn chǎng thể nǎm bǎt đúc, huống gì là trong khōng, có nhī, tȳ, thiêt, thān, ý xjour quá khứ, có thể nǎm bǎt đúc!

Thiện Hiệñ, trong cái khōng, nhī, tȳ, thiêt, thān, ý xjour vī lai chǎng thể nǎm bǎt đúc. Vì sao? Vì nhī, tȳ, thiêt, thān, ý xjour vī lai tức là “khōng”, tánh khōng cùng là khōng; trong khōng, khōng cùn chǎng thể nǎm bǎt đúc, huống gì là trong khōng, có nhī, tȳ, thiêt, thān, ý xjour vī lai, có thể nǎm bǎt đúc!

Thiện Hiệñ, trong cái khōng, nhī, tȳ, thiêt, thān, ý xjour hiện tại chǎng thể nǎm bǎt đúc. Vì sao? Vì nhī, tȳ, thiêt, thān, ý xjour hiện tại tức là “khōng”, tánh khōng cùng là khōng; trong khōng, khōng cùn chǎng thể nǎm bǎt đúc, huống gì là trong khōng, có nhī, tȳ, thiêt, thān, ý xjour hiện tại, có thể nǎm bǎt đúc!

Thiện Hiệñ, trong cái khōng, nhī, tȳ, thiêt, thān, ý xjour quá khứ, vī lai, hiên tại chǎng thể nǎm bǎt đúc. Vì sao? Vì nhī, tȳ, thiêt, thān, ý xjour quá khứ, vī lai, hiên tại tức là “khōng”, tánh khōng cùng là khōng; trong khōng, khōng cùn chǎng thể nǎm bǎt đúc, huống gì là trong khōng, có nhī, tȳ, thiêt, thān, ý xjour quá khứ, vī lai, hiên tại, có thể nǎm bǎt đúc!

Thiện Hiệñ, sắc xjour quá khứ tức là “khōng” của sắc xjour quá khứ, sắc xjour vī lai tức là “khōng” của sắc xjour vī lai, sắc xjour hiện tại tức là “khōng” của sắc xjour hiện tại; thanh, hương, vī, xúc, pháp xjour quá khứ tức là “khōng” của thanh, hương, vī, xúc, pháp xjour quá khứ; thanh, hương, vī, xúc, pháp xjour vī lai tức là “khōng” của thanh, hương, vī, xúc, pháp xjour vī lai; thanh, hương, vī, xúc, pháp xjour hiện tại tức là “khōng” của thanh, hương, vī, xúc, pháp xjour hiện tại. Vì sao? Thiện Hiệñ, vì trong cái khōng, sắc xjour quá khứ chǎng thể nǎm bǎt đúc. Vì sao? Vì sắc xjour quá khứ tức là “khōng”, tánh khōng cùng là khōng; trong khōng, khōng cùn chǎng thể nǎm bǎt đúc, huống gì là trong khōng, có sắc xjour quá khứ, có thể nǎm bǎt đúc!

Thiện Hiệñ, trong cái khōng, sắc xjour vī lai chǎng thể nǎm bǎt đúc. Vì sao? Vì sắc xjour vī lai tức là “khōng”, tánh khōng cùng là khōng; trong khōng, khōng cùn chǎng thể nǎm bǎt đúc, huống gì là trong khōng, có sắc xjour vī lai, có thể nǎm bǎt đúc!

Thiện Hiệñ, trong cái khōng, sắc xjour hiện tại chǎng thể nǎm bǎt đúc. Vì sao? Vì sắc xjour hiện tại tức là “khōng”, tánh khōng cùng là khōng; trong khōng, khōng cùn chǎng thể nǎm bǎt đúc, huống gì là trong khōng, có sắc xjour hiện tại, có thể nǎm bǎt đúc!

Thiện Hiệñ, trong cái khōng, sắc xjour quá khứ, vī lai, hiên tại chǎng thể nǎm bǎt đúc. Vì sao? Vì sắc xjour quá khứ, vī lai, hiên tại tức là “khōng”, tánh khōng cùng là khōng; trong khōng, khōng cùn chǎng thể nǎm bǎt đúc, huống gì là trong khōng, có sắc

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TANG KINH

xứ quá khứ, vị lai, hiện tại, có thể nắm bắt được!

Thiện Hiện, trong cái không, thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ quá khứ chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ quá khứ tức là “không”, tánh không cũng là không; trong không, không còn chẳng thể nắm bắt được, huống gì là trong không, có thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ quá khứ, có thể nắm bắt được!

Thiện Hiện, trong cái không, thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ vị lai chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ vị lai tức là “không”, tánh không cũng là không; trong không, không còn chẳng thể nắm bắt được, huống gì là trong không, có thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ vị lai, có thể nắm bắt được!

Thiện Hiện, trong cái không, thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ hiện tại chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ hiện tại tức là “không”, tánh không cũng là không; trong không, không còn chẳng thể nắm bắt được, huống gì là trong không, có thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ hiện tại, có thể nắm bắt được!

Thiện Hiện, trong cái không, thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ quá khứ, vị lai, hiện tại chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ quá khứ, vị lai, hiện tại tức là “không”, tánh không cũng là không; trong không, không còn chẳng thể nắm bắt được, huống gì là trong không, có thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ quá khứ, vị lai, hiện tại, có thể nắm bắt được!

Thiện Hiện, nhãm giới quá khứ tức là “không” của nhãm giới quá khứ, nhãm giới vị lai tức là “không” của nhãm giới vị lai, nhãm giới hiện tại tức là “không” của nhãm giới hiện tại; sắc giới, nhãm thức giới và nhãm xúc cùng các thọ do nhãm xúc làm duyên sinh ra trong quá khứ tức là “không” của sắc giới cho đến các thọ do nhãm xúc làm duyên sinh ra trong quá khứ; sắc giới, nhãm thức giới và nhãm xúc cùng các thọ do nhãm xúc làm duyên sinh ra trong vị lai tức là “không” của sắc giới cho đến các thọ do nhãm xúc làm duyên sinh ra trong vị lai; sắc giới, nhãm thức giới và nhãm xúc cùng các thọ do nhãm xúc làm duyên sinh ra trong hiện tại tức là “không” của sắc giới cho đến các thọ do nhãm xúc làm duyên sinh ra trong hiện tại. Vì sao? Thiện Hiện, vì trong cái không, nhãm giới quá khứ chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì nhãm giới quá khứ tức là “không”, tánh không cũng là không; trong không, không còn chẳng thể nắm bắt được, huống gì là trong không, có nhãm giới quá khứ, có thể nắm bắt được!

Thiện Hiện, trong cái không, nhãm giới vị lai chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì nhãm giới vị lai tức là “không”, tánh không cũng là không; trong không, không còn chẳng thể nắm bắt được, huống gì là trong không, có nhãm giới vị lai, có thể nắm bắt được!

Thiện Hiện, trong cái không, nhãm giới hiện tại chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì nhãm giới hiện tại tức là “không”, tánh không cũng là không; trong không, không còn chẳng thể nắm bắt được, huống gì là trong không, có nhãm giới hiện tại, có thể nắm bắt được!

Thiện Hiện, trong cái không, nhãm giới quá khứ, vị lai, hiện tại chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì nhãm giới quá khứ, vị lai, hiện tại tức là “không”, tánh không cũng là không; trong không, không còn chẳng thể nắm bắt được, huống gì là trong không, có nhãm giới quá khứ, vị lai, hiện tại, có thể nắm bắt được!

Thiện Hiện, trong cái không, sắc giới, nhãm thức giới và nhãm xúc cùng các thọ do nhãm xúc làm duyên sinh ra trong quá khứ chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì sắc giới cho đến các thọ do nhãm xúc làm duyên sinh ra trong quá khứ tức là “không”, tánh

không cũng là không; trong không, không còn chẳng thể nấm bắt được, huống gì là trong không, có sắc giới cho đến các thọ do nhãm xúc làm duyên sinh ra trong quá khứ, có thể nấm bắt được!

Thiện Hiện, trong cái không, sắc giới, nhãm thức giới và nhãm xúc cùng các thọ do nhãm xúc làm duyên sinh ra trong vị lai chẳng thể nấm bắt được. Vì sao? Vì sắc giới cho đến các thọ do nhãm xúc làm duyên sinh ra trong vị lai tức là “không”, tánh không cũng là không; trong không, không còn chẳng thể nấm bắt được, huống gì là trong không, có sắc giới cho đến các thọ do nhãm xúc làm duyên sinh ra trong vị lai, có thể nấm bắt được!

Thiện Hiện, trong cái không, sắc giới, nhãm thức giới và nhãm xúc cùng các thọ do nhãm xúc làm duyên sinh ra trong hiện tại chẳng thể nấm bắt được. Vì sao? Vì sắc giới cho đến các thọ do nhãm xúc làm duyên sinh ra trong hiện tại tức là “không”, tánh không cũng là không; trong không, không còn chẳng thể nấm bắt được, huống gì là trong không, có sắc giới cho đến các thọ do nhãm xúc làm duyên sinh ra trong hiện tại, có thể nấm bắt được!

Thiện Hiện, trong cái không, sắc giới, nhãm thức giới và nhãm xúc cùng các thọ do nhãm xúc làm duyên sinh ra trong quá khứ, vị lai, hiện tại chẳng thể nấm bắt được. Vì sao? Vì sắc giới cho đến các thọ do nhãm xúc làm duyên sinh ra trong quá khứ, vị lai, hiện tại tức là “không”, tánh không cũng là không; trong không, không còn chẳng thể nấm bắt được, huống gì là trong không, có sắc giới cho đến các thọ do nhãm xúc làm duyên sinh ra trong quá khứ, vị lai, hiện tại, có thể nấm bắt được!

Thiện Hiện, nhĩ giới quá khứ tức là “không” của nhĩ giới quá khứ, nhĩ giới vị lai tức là “không” của nhĩ giới vị lai, nhĩ giới hiện tại tức là “không” của nhĩ giới hiện tại; thanh giới, nhĩ thức giới và nhĩ xúc cùng các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra trong quá khứ tức là “không” của thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra trong quá khứ; thanh giới, nhĩ thức giới và nhĩ xúc cùng các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra trong vị lai tức là “không” của thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra trong vị lai; thanh giới, nhĩ thức giới và nhĩ xúc cùng các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra trong hiện tại tức là “không” của thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra trong hiện tại. Vì sao? Thiện Hiện, vì trong cái không, nhĩ giới quá khứ chẳng thể nấm bắt được. Vì sao? Vì nhĩ giới quá khứ tức là “không”, tánh không cũng là không; trong không, không còn chẳng thể nấm bắt được, huống gì là trong không, có nhĩ giới vị lai, có thể nấm bắt được!

Thiện Hiện, trong cái không, nhĩ giới vị lai chẳng thể nấm bắt được. Vì sao? Vì nhĩ giới vị lai tức là “không”, tánh không cũng là không; trong không, không còn chẳng thể nấm bắt được, huống gì là trong không, có nhĩ giới vị lai, có thể nấm bắt được!

Thiện Hiện, trong cái không, nhĩ giới hiện tại chẳng thể nấm bắt được. Vì sao? Vì nhĩ giới hiện tại tức là “không”, tánh không cũng là không; trong không, không còn chẳng thể nấm bắt được, huống gì là trong không, có nhĩ giới hiện tại, có thể nấm bắt được!

Thiện Hiện, trong cái không, nhĩ giới quá khứ, vị lai, hiện tại chẳng thể nấm bắt được. Vì sao? Vì nhĩ giới quá khứ, vị lai, hiện tại tức là “không”, tánh không cũng là không; trong không, không còn chẳng thể nấm bắt được, huống gì là trong không, có nhĩ giới quá khứ, vị lai, hiện tại, có thể nấm bắt được!

Thiện Hiện, trong cái không, thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh

ra trong quá khứ chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra trong quá khứ tức là “không”, tánh không cũng là không; trong không, không còn chẳng thể nắm bắt được, huống gì là trong không, có thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra trong quá khứ, có thể nắm bắt được!

Thiện Hiện, trong cái không, thanh giới, nhĩ thức giới và nhĩ xúc cùng các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra trong vị lai chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra trong vị lai tức là “không”, tánh không cũng là không; trong không, không còn chẳng thể nắm bắt được, huống gì là trong không, có thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra trong vị lai, có thể nắm bắt được!

Thiện Hiện, trong cái không, thanh giới, nhĩ thức giới và nhĩ xúc cùng các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra trong hiện tại chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra trong hiện tại tức là “không”, tánh không cũng là không; trong không, không còn chẳng thể nắm bắt được, huống gì là trong không, có thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra trong hiện tại, có thể nắm bắt được!

Thiện Hiện, trong cái không, thanh giới, nhĩ thức giới và nhĩ xúc cùng các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra trong quá khứ, vị lai, hiện tại chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra trong quá khứ, vị lai, hiện tại tức là “không”, tánh không cũng là không; trong không, không còn chẳng thể nắm bắt được, huống gì là trong không, có thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra trong quá khứ, vị lai, hiện tại, có thể nắm bắt được!

Thiện Hiện, tỷ giới quá khứ tức là “không” của tỷ giới quá khứ, tỷ giới vị lai tức là “không” của tỷ giới vị lai, tỷ giới hiện tại tức là “không” của tỷ giới hiện tại; hương giới, tỷ thức giới và tỷ xúc cùng các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra trong quá khứ tức là “không” của hương giới cho đến các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra trong quá khứ; hương giới, tỷ thức giới và tỷ xúc cùng các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra trong vị lai; hương giới, tỷ thức giới và tỷ xúc cùng các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra trong hiện tại tức là “không” của hương giới cho đến các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra trong hiện tại. Vì sao? Thiện Hiện, vì trong cái không, tỷ giới quá khứ chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì tỷ giới quá khứ tức là “không”, tánh không cũng là không; trong không, không còn chẳng thể nắm bắt được, huống gì là trong không, có tỷ giới quá khứ, có thể nắm bắt được!

Thiện Hiện, trong cái không, tỷ giới vị lai chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì tỷ giới vị lai tức là “không”, tánh không cũng là không; trong không, không còn chẳng thể nắm bắt được, huống gì là trong không, có tỷ giới vị lai, có thể nắm bắt được!

Thiện Hiện, trong cái không, tỷ giới hiện tại chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì tỷ giới hiện tại tức là “không”, tánh không cũng là không; trong không, không còn chẳng thể nắm bắt được, huống gì là trong không, có tỷ giới hiện tại, có thể nắm bắt được!

Thiện Hiện, trong cái không, tỷ giới quá khứ, vị lai, hiện tại chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì tỷ giới quá khứ, vị lai, hiện tại tức là “không”, tánh không cũng là không; trong không, không còn chẳng thể nắm bắt được, huống gì là trong không, có tỷ giới quá khứ, vị lai, hiện tại, có thể nắm bắt được!

Thiện Hiện, trong cái không, hương giới, ý thức giới và ý xúc cùng các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra trong quá khứ chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì hương giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra trong quá khứ tức là “không”, tánh không cũng là không; trong không, không còn chẳng thể nắm bắt được, huống gì là trong không, có hương giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra trong quá khứ, có thể nắm bắt được!

Thiện Hiện, trong cái không, hương giới, ý thức giới và ý xúc cùng các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra trong vị lai chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì hương giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra trong vị lai tức là “không”, tánh không cũng là không; trong không, không còn chẳng thể nắm bắt được, huống gì là trong không, có hương giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra trong vị lai, có thể nắm bắt được!

Thiện Hiện, trong cái không, hương giới, ý thức giới và ý xúc cùng các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra trong hiện tại chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì hương giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra trong hiện tại tức là “không”, tánh không cũng là không; trong không, không còn chẳng thể nắm bắt được, huống gì là trong không, có hương giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra trong hiện tại, có thể nắm bắt được!

Thiện Hiện, trong cái không, hương giới, ý thức giới và ý xúc cùng các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra trong quá khứ, vị lai, hiện tại chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì hương giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra trong quá khứ, vị lai, hiện tại tức là “không”, tánh không cũng là không; trong không, không còn chẳng thể nắm bắt được, huống gì là trong không, có hương giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra trong quá khứ, vị lai, hiện tại, có thể nắm bắt được!

Thiện Hiện, thiệt giới quá khứ tức là “không” của thiệt giới quá khứ, thiệt giới vị lai tức là “không” của thiệt giới vị lai, thiệt giới hiện tại tức là “không” của thiệt giới hiện tại; vị giới, vị thức giới và vị xúc cùng các thọ do vị xúc làm duyên sinh ra trong quá khứ tức là “không” của vị giới cho đến các thọ do vị xúc làm duyên sinh ra trong quá khứ; vị giới, vị thức giới và vị xúc cùng các thọ do vị xúc làm duyên sinh ra trong vị lai tức là “không” của vị giới cho đến các thọ do vị xúc làm duyên sinh ra trong vị lai; vị giới, vị thức giới và vị xúc cùng các thọ do vị xúc làm duyên sinh ra trong hiện tại tức là “không” của vị giới cho đến các thọ do vị xúc làm duyên sinh ra trong hiện tại. Vì sao? Thiện Hiện, vì trong cái không, thiệt giới quá khứ chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì thiệt giới quá khứ tức là “không”, tánh không cũng là không; trong không, không còn chẳng thể nắm bắt được, huống gì là trong không, có thiệt giới vị lai, có thể nắm bắt được!

Thiện Hiện, trong cái không, thiệt giới vị lai chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì thiệt giới vị lai tức là “không”, tánh không cũng là không; trong không, không còn chẳng thể nắm bắt được, huống gì là trong không, có thiệt giới hiện tại, có thể nắm bắt được!

Thiện Hiện, trong cái không, thiệt giới hiện tại chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì thiệt giới hiện tại tức là “không”, tánh không cũng là không; trong không, không còn chẳng thể nắm bắt được, huống gì là trong không, có thiệt giới hiện tại, có thể nắm bắt được!

Thiện Hiện, trong cái không, thiệt giới quá khứ, vị lai, hiện tại chẳng thể nắm bắt

được. Vì sao? Vì thiêt giới quá khứ, vị lai, hiện tại tức là “không”, tánh không cũng là không; trong không, không còn chẳng thể nắm bắt được, huống gì là trong không, có thiêt giới quá khứ, vị lai, hiện tại, có thể nắm bắt được!

Thiện Hiện, trong cái không, vị giới cho đến các thọ do vị xúc làm duyên sinh ra trong quá khứ chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì vị giới cho đến các thọ do vị xúc làm duyên sinh ra trong quá khứ tức là “không”, tánh không cũng là không; trong không, không còn chẳng thể nắm bắt được, huống gì là trong không, có vị giới cho đến các thọ do vị xúc làm duyên sinh ra trong quá khứ, có thể nắm bắt được!

Thiện Hiện, trong cái không, vị giới, vị thức giới và vị xúc cùng các thọ do vị xúc làm duyên sinh ra trong vị lai chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì vị giới cho đến các thọ do vị xúc làm duyên sinh ra trong vị lai tức là “không”, tánh không cũng là không; trong không, không còn chẳng thể nắm bắt được, huống gì là trong không, có vị giới cho đến các thọ do vị xúc làm duyên sinh ra trong vị lai, có thể nắm bắt được!

Thiện Hiện, trong cái không, vị giới, vị thức giới và vị xúc cùng các thọ do vị xúc làm duyên sinh ra trong hiện tại chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì vị giới cho đến các thọ do vị xúc làm duyên sinh ra trong hiện tại tức là “không”, tánh không cũng là không; trong không, không còn chẳng thể nắm bắt được, huống gì là trong không, có vị giới cho đến các thọ do vị xúc làm duyên sinh ra trong hiện tại, có thể nắm bắt được!

Thiện Hiện, trong cái không, vị giới, vị thức giới và vị xúc cùng các thọ do vị xúc làm duyên sinh ra trong quá khứ, vị lai, hiện tại chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì vị giới cho đến các thọ do vị xúc làm duyên sinh ra trong quá khứ, vị lai, hiện tại tức là “không”, tánh không cũng là không; trong không, không còn chẳng thể nắm bắt được, huống gì là trong không, có vị giới cho đến các thọ do vị xúc làm duyên sinh ra trong quá khứ, vị lai, hiện tại, có thể nắm bắt được!

Thiện Hiện, thân giới quá khứ tức là “không” của thân giới quá khứ, thân giới vị lai tức là “không” của thân giới vị lai, thân giới hiện tại tức là “không” của thân giới hiện tại; xúc giới, thân thức giới và thân xúc cùng các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra trong quá khứ tức là “không” của thân giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra trong quá khứ; xúc giới, thân thức giới và thân xúc cùng các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra trong vị lai tức là “không” của xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra trong vị lai; xúc giới, thân thức giới và thân xúc cùng các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra trong hiện tại tức là “không” của xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra trong hiện tại. Vì sao? Thiện Hiện, vì trong cái không, thân giới quá khứ chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì thân giới quá khứ tức là “không”, tánh không cũng là không; trong không, không còn chẳng thể nắm bắt được, huống gì là trong không, có thân giới quá khứ, có thể nắm bắt được!

Thiện Hiện, trong cái không, thân giới vị lai chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì thân giới vị lai tức là “không”, tánh không cũng là không; trong không, không còn chẳng thể nắm bắt được, huống gì là trong không, có thân giới vị lai, có thể nắm bắt được!

Thiện Hiện, trong cái không, thân giới hiện tại chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì thân giới hiện tại tức là “không”, tánh không cũng là không; trong không, không còn chẳng thể nắm bắt được, huống gì là trong không, có thân giới hiện tại, có thể nắm bắt được!

Thiện Hiện, trong cái không, thân giới quá khứ, vị lai, hiện tại chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì thân giới quá khứ, vị lai, hiện tại tức là “không”, tánh không cũng là không; trong không, không còn chẳng thể nắm bắt được, huống gì là trong không, có thân giới quá khứ, vị lai, hiện tại, có thể nắm bắt được!

Thiện Hiện, trong cái không, xúc giới, thân thức giới và thân xúc cùng các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra trong quá khứ chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra trong quá khứ tức là “không”, tánh không cũng là không; trong không, không còn chẳng thể nắm bắt được, huống gì là trong không, có xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra trong quá khứ, có thể nắm bắt được!

Thiện Hiện, trong cái không, xúc giới, thân thức giới và thân xúc cùng các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra trong vị lai chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra trong vị lai tức là “không”, tánh không cũng là không; trong không, không còn chẳng thể nắm bắt được, huống gì là trong không, có xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra trong vị lai, có thể nắm bắt được!

Thiện Hiện, trong cái không, xúc giới, thân thức giới và thân xúc cùng các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra trong hiện tại chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra trong hiện tại tức là “không”, tánh không cũng là không; trong không, không còn chẳng thể nắm bắt được, huống gì là trong không, có xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra trong hiện tại, có thể nắm bắt được!

Thiện Hiện, trong cái không, xúc giới, thân thức giới và thân xúc cùng các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra trong quá khứ, vị lai, hiện tại chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra trong quá khứ, vị lai, hiện tại tức là “không”, tánh không cũng là không; trong không, không còn chẳng thể nắm bắt được, huống gì là trong không, có xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra trong quá khứ, vị lai, hiện tại, có thể nắm bắt được!

Thiện Hiện, ý giới quá khứ tức là “không” của ý giới quá khứ, ý giới vị lai tức là “không” của ý giới vị lai, ý giới hiện tại tức là “không” của ý giới hiện tại; pháp giới, ý thức giới và ý xúc cùng các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra trong quá khứ tức là “không” của pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra trong quá khứ; pháp giới, ý thức giới và ý xúc cùng các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra trong vị lai tức là “không” của pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra trong vị lai; pháp giới, ý thức giới và ý xúc cùng các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra trong hiện tại tức là “không” của pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra trong hiện tại. Vì sao? Thiện Hiện, vì trong cái không, ý giới quá khứ chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì ý giới quá khứ tức là “không”, tánh không cũng là không; trong không, không còn chẳng thể nắm bắt được, huống gì là trong không, có ý giới quá khứ, có thể nắm bắt được!

Thiện Hiện, trong cái không, ý giới vị lai chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì ý giới vị lai tức là “không”, tánh không cũng là không; trong không, không còn chẳng thể nắm bắt được, huống gì là trong không, có ý giới vị lai, có thể nắm bắt được!

Thiện Hiện, trong cái không, ý giới hiện tại chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì ý giới hiện tại tức là “không”, tánh không cũng là không; trong không, không còn chẳng

thể nǎm bắt được, huống gì là trong không, có ý giới hiện tại, có thể nǎm bắt được!

Thiện Hiện, trong cái không, ý giới quá khứ, vị lai, hiện tại chẳng thể nǎm bắt được. Vì sao? Vì ý giới quá khứ, vị lai, hiện tại tức là “không”, tánh không cũng là không; trong không, không còn chẳng thể nǎm bắt được, huống gì là trong không, có ý giới quá khứ, vị lai, hiện tại, có thể nǎm bắt được!

Thiện Hiện, trong cái không, pháp giới, ý thức giới và ý xúc cùng các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra trong quá khứ chẳng thể nǎm bắt được. Vì sao? Vì pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra trong quá khứ tức là “không”, tánh không cũng là không; trong không, không còn chẳng thể nǎm bắt được, huống gì là trong không, có pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra trong quá khứ, có thể nǎm bắt được!

Thiện Hiện, trong cái không, pháp giới, ý thức giới và ý xúc cùng các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra trong vị lai chẳng thể nǎm bắt được. Vì sao? Vì pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra trong vị lai tức là “không”, tánh không cũng là không; trong không, không còn chẳng thể nǎm bắt được, huống gì là trong không, có pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra trong vị lai, có thể nǎm bắt được!

Thiện Hiện, trong cái không, pháp giới, ý thức giới và ý xúc cùng các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra trong hiện tại chẳng thể nǎm bắt được. Vì sao? Vì pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra trong hiện tại tức là “không”, tánh không cũng là không; trong không, không còn chẳng thể nǎm bắt được, huống gì là trong không, có pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra trong hiện tại, có thể nǎm bắt được!

Thiện Hiện, trong cái không, pháp giới, ý thức giới và ý xúc cùng các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra trong quá khứ, vị lai, hiện tại chẳng thể nǎm bắt được. Vì sao? Vì pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra trong quá khứ, vị lai, hiện tại tức là “không”, tánh không cũng là không; trong không, không còn chẳng thể nǎm bắt được, huống gì là trong không, có pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra trong quá khứ, vị lai, hiện tại, có thể nǎm bắt được!

Thiện Hiện, địa giới quá khứ tức là “không” của địa giới quá khứ, địa giới vị lai tức là “không” của địa giới vị lai, địa giới hiện tại tức là “không” của địa giới hiện tại; thủy, hỏa, phong, không, thức giới quá khứ tức là “không” của thủy, hỏa, phong, không, thức giới quá khứ; thủy, hỏa, phong, không, thức giới vị lai tức là “không” của thủy, hỏa, phong, không, thức giới vị lai, thủy, hỏa, phong, không, thức giới hiện tại tức là “không” của thủy, hỏa, phong, không, thức giới hiện tại. Vì sao? Thiện Hiện, vì trong cái không, địa giới quá khứ chẳng thể nǎm bắt được. Vì sao? Vì địa giới quá khứ tức là “không”, tánh không cũng là không; trong không, không còn chẳng thể nǎm bắt được, huống gì là trong không, có địa giới quá khứ, có thể nǎm bắt được!

Thiện Hiện, trong cái không, địa giới vị lai chẳng thể nǎm bắt được. Vì sao? Vì địa giới vị lai tức là “không”, tánh không cũng là không; trong không, không còn chẳng thể nǎm bắt được, huống gì là trong không, có địa giới vị lai, có thể nǎm bắt được!

Thiện Hiện, trong cái không, địa giới hiện tại chẳng thể nǎm bắt được. Vì sao? Vì địa giới hiện tại tức là “không”, tánh không cũng là không; trong không, không còn chẳng thể nǎm bắt được, huống gì là trong không, có địa giới hiện tại, có thể nǎm bắt được!

Thiện Hiện, trong cái không, địa giới quá khứ, vị lai, hiện tại chẳng thể nǎm bắt

được. Vì sao? Vì địa giới quá khứ, vị lai, hiện tại tức là “không”, tánh không cũng là không; trong không, không còn chẳng thể nǎm bắt được, huống gì là trong không, có địa giới quá khứ, vị lai, hiện tại, có thể nǎm bắt được!

Thiện Hiện, trong cái không, thủy, hỏa, phong, không, thức giới quá khứ chẳng thể nǎm bắt được. Vì sao? Vì thủy, hỏa, phong, không, thức giới quá khứ tức là “không”, tánh không cũng là không; trong không, không còn chẳng thể nǎm bắt được, huống gì là trong không, có thủy, hỏa, phong, không, thức giới quá khứ, có thể nǎm bắt được!

Thiện Hiện, trong cái không, thủy, hỏa, phong, không, thức giới vị lai chẳng thể nǎm bắt được. Vì sao? Vì thủy, hỏa, phong, không, thức giới vị lai tức là “không”, tánh không cũng là không; trong không, không còn chẳng thể nǎm bắt được, huống gì là trong không, có thủy, hỏa, phong, không, thức giới vị lai, có thể nǎm bắt được!

Thiện Hiện, trong cái không, thủy, hỏa, phong, không, thức giới hiện tại chẳng thể nǎm bắt được. Vì sao? Vì thủy, hỏa, phong, không, thức giới hiện tại tức là “không”, tánh không cũng là không; trong không, không còn chẳng thể nǎm bắt được, huống gì là trong không, có thủy, hỏa, phong, không, thức giới hiện tại, có thể nǎm bắt được!

Thiện Hiện, trong cái không, thủy, hỏa, phong, không, thức giới quá khứ, vị lai, hiện tại chẳng thể nǎm bắt được. Vì sao? Vì thủy, hỏa, phong, không, thức giới quá khứ, vị lai, hiện tại tức là “không”, tánh không cũng là không; trong không, không còn chẳng thể nǎm bắt được, huống gì là trong không, có thủy, hỏa, phong, không, thức giới quá khứ, vị lai, hiện tại, có thể nǎm bắt được!

Thiện Hiện, vô minh quá khứ tức là “không” của vô minh quá khứ, vô minh vị lai tức là “không” của vô minh vị lai, vô minh hiện tại tức là “không” của vô minh hiện tại; hành, thức, danh sắc, lục xứ, xúc, thọ, ái, thủ, hữu, sinh, lão tử, sầu bi khổ ưu não quá khứ tức là “không” của hành cho đến lão tử, sầu bi khổ ưu não quá khứ; hành, thức, danh sắc, lục xứ, xúc, thọ, ái, thủ, hữu, sinh, lão tử, sầu bi khổ ưu não vị lai tức là “không” của hành cho đến lão tử, sầu bi khổ ưu não vị lai, hành, thức, danh sắc, lục xứ, xúc, thọ, ái, thủ, hữu, sinh, lão tử, sầu bi khổ ưu não hiện tại tức là “không” của hành cho đến lão tử, sầu bi khổ ưu não hiện tại. Vì sao? Thiện Hiện, vì trong cái không, vô minh quá khứ chẳng thể nǎm bắt được. Vì sao? Vì vô minh quá khứ tức là “không”, tánh không cũng là không; trong không, không còn chẳng thể nǎm bắt được, huống gì là trong không, có vô minh quá khứ, có thể nǎm bắt được!

Thiện Hiện, trong cái không, vô minh vị lai chẳng thể nǎm bắt được. Vì sao? Vì vô minh vị lai tức là “không”, tánh không cũng là không; trong không, không còn chẳng thể nǎm bắt được, huống gì là trong không, có vô minh vị lai, có thể nǎm bắt được!

Thiện Hiện, trong cái không, vô minh hiện tại chẳng thể nǎm bắt được. Vì sao? Vì vô minh hiện tại tức là “không”, tánh không cũng là không; trong không, không còn chẳng thể nǎm bắt được, huống gì là trong không, có vô minh hiện tại, có thể nǎm bắt được!

Thiện Hiện, trong cái không, vô minh quá khứ, vị lai, hiện tại chẳng thể nǎm bắt được. Vì sao? Vì vô minh quá khứ, vị lai, hiện tại tức là “không”, tánh không cũng là không; trong không, không còn chẳng thể nǎm bắt được, huống gì là trong không, có vô minh quá khứ, vị lai, hiện tại, có thể nǎm bắt được!

Thiện Hiện, trong cái không, hành, thức, danh sắc, lục xứ, xúc, thọ, ái, thủ, hữu, sinh, lão tử, sầu bi khổ ưu não quá khứ chẳng thể nǎm bắt được. Vì sao? Vì hành cho đến lão tử, sầu bi khổ ưu não quá khứ tức là “không”, tánh không cũng là không; trong

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TANG KINH

không, không còn chẳng thể nắm bắt được, huống gì là trong không, có hành cho đến lão tử, sầu bi khổ ưu não quá khứ, có thể nắm bắt được!

Thiện Hiện, trong cái không, hành, thức, danh sắc, lục xứ, xúc, thọ, ái, thủ, hữu, sinh, lão tử, sầu bi khổ ưu não vị lai chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì hành cho đến lão tử, sầu bi khổ ưu não vị lai tức là “không”, tánh không cũng là không; trong không, không còn chẳng thể nắm bắt được, huống gì là trong không, có hành cho đến lão tử, sầu bi khổ ưu não vị lai, có thể nắm bắt được!

Thiện Hiện, trong cái không, hành, thức, danh sắc, lục xứ, xúc, thọ, ái, thủ, hữu, sinh, lão tử, sầu bi khổ ưu não hiện tại chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì hành cho đến lão tử, sầu bi khổ ưu não hiện tại tức là “không”, tánh không cũng là không; trong không, không còn chẳng thể nắm bắt được, huống gì là trong không, có hành cho đến lão tử, sầu bi khổ ưu não hiện tại, có thể nắm bắt được!

Thiện Hiện, trong cái không, hành, thức, danh sắc, lục xứ, xúc, thọ, ái, thủ, hữu, sinh, lão tử, sầu bi khổ ưu não quá khứ, vị lai, hiện tại chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì hành cho đến lão tử, sầu bi khổ ưu não quá khứ, vị lai, hiện tại tức là “không”, tánh không cũng là không; trong không, không còn chẳng thể nắm bắt được, huống gì là trong không, có hành cho đến lão tử, sầu bi khổ ưu não quá khứ, vị lai, hiện tại, có thể nắm bắt được!

